



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 167/2020
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., улица ... број ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 457/20 од 14.12.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 20.01.2021. године, после испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ЖАЛБА СЕ УВАЖАВА и ПРЕИНАЧУЈЕ решење Управног суда Р4 у 457/20 од 14.12.2020. године, тако што се:

Усваја приговор предлагача и утврђује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 26У 4540/19.

Налаже се судији известиоцу у предмету Управног суда 26У 4540/19 да, у року од три месеца од дана достављања овог решења Управном суду, правноснажно оконча поступак у овом предмету, као и да, у року од 30 дана по истеку претходно наведеног рока, обавести председника Управног суда о предузетим радњама.

Образложење

Предлагач АА је 28.12.2020. године поднела Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 457/20 од 14.12.2020. године, којим је одбијен њен приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 26У 4540/19, као неоснован.

Предлагач у жалби наводи да управни поступак и управни спор који се воде поводом конкурса за пријем у радни однос трају 7 година и 3 месеца, те да се морају посматрати као јединствена целина. Сматра да у ожалбеном решењу није правилно оцењена битна чињеница на коју је другостепени суд указао у своме решењу Рж1 у 5/2020 од 01.07.2020. године, која се односи на тешку финансијску ситуацију предлагача о којој су уз приговор достављени одговарајући докази. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји жалбу и преиначи ожалбено решење тако што ће усвојити приговор ради убрзавања поступка, утврдити повреду права на суђење у разумном року и наложити поступајућем судији да у што краћем року оконча поступак у предмету Управног суда 26У 4540/19.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је жалба основана.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06), прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлуке.

Из списка предмета Управног суда 26У 4540/19 и Р4 у 457/20 произлази да је предлагач АА, у својству тужиле, дана 25.03.2019. године, поднела тужбу Управном суду против тужене Жалбене комисије судова, ради поништавања решења од 21.02.2019. године, у предмету конкурса за пријем у радни однос. Поступајући по налогу суда од 13.05.2019. године, тужени орган је 28.05.2019. године доставио суду одговор на тужбу и списе предмета. Предлагач АА је први приговор ради убрзавања поступка у том предмету поднела 13.05.2019. године, само месец и по дана након подношења тужбе. Решењем Управног суда Р4 у 147/2019 од 22.05.2019. године, тај приговор је одбијен, као неоснован, а Врховни касациони суд је решењем Рж1 у 79/2019 од 25.06.2019. године одбио жалбу предлагача изјављену против наведеног решења налазећи да није постојала објективна могућност да се одлука о тужби донесе и управни спор оконча за тако кратко време. Решењем Управног суда Р4 у 365/2019 од 13.12.2019. године одбијен је други приговор ради убрзавања поступка АА, а Врховни касациони суд је решењем Рж1 у 5/2020 од 01.07.2020. године одбио, као неосновану, жалбу изјављену против тог решења Управног суда. Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду да се тужбом у управном спору тражи поништај решења донетог у поступку јавног конкурса на коме је учествовала АА, али је констатовао да уз приговор и жалбу нису достављени докази из којих произлази њена финансијска угроженост узрокована досадашњим трајањем поступка.

Ожалбеним решењем Р4 у 457/20 од 14.12.2020. године Управни суд је одбио трећи приговор АА поднет ради убрзавања поступка у предмету тог суда 26У 4540/19 с образложењем да су у наведеном предмету предузимане радње у претходном поступку тако што су од тужене Жалбене комисије судова прибављани списи предмета и одговор на тужбу 28.05.2019. године, а да посебан значај предмета спора који је предлагач АА истакла у приговору није од утицаја на другачије одлучивање.

Врховни касациони суд сматра да је у конкретном случају у ожалбеном решењу погрешно оцењен значај који предмет управног спора има за предлагача. Наиме, Врховни касациони суд је у свом решењу Рж1 у 5/2020 од 01.07.2020. године истакао да се радни спорови морају решавати са посебном експедитивношћу уколико се односе на престанак радног односа, исплату зараде или радни и професионални статус подносиоца који доводи до његове егзистенцијалне угрожености. Предлагач АА уз раније достављене приговоре ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 26У 4540/19 није доставила доказе из којих произлази њена финансијска угроженост узрокована досадашњим трајањем поступка у том предмету. Међутим, уз приговор ради убрзавања поступка поднет 12.11.2019. године АА је доставила доказе да је пријављена на евиденцију лица која траже запослење од 2010. године, да живи сама у домаћинству без икаквих примања, да нема у својини било какве непокретности на подручју општине .. и да се не налази у евиденцији пореских обвезника Пореске управе. С обзиром на то да се управни спор у предмету Управног суда 26У 4540/19 води поводом конкурса за пријем у радни однос из 2013. године на коме је један од учесника била АА која је уз приговор доставила доказе о својој финансијској угрожености, Врховни касациони суд је оценио да предметни управни спор треба да буде приоритетно решен због посебног значаја за предлагача.

Полазећи од свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, усвојио жалбу предлагача и преиначио првостепено решење Управног суда тако што је утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 26У 4540/19. Како је овим решењем утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету који није правноснажно решен, Врховни касациони суд је одредио рок од три месеца за окончање поступка, сматрајући да ће се на тај начин постићи сврха заштите права на суђење у разумном року.

Судија

Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић